

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

10 mei 2011

Aanwezigen

Dames: Addae (VwV), Blommaert (CIRE), Bonamini (VwV), Crauwels (VVSG), De Ryckere (UNHCR), D'Hoop (IOM), Janssen (Foyer), Lepoivre (BCHV), Maarten (OVb), Machiels (Fedasil), Regout (Convivial), Salazar (JRS), Scheerlinck (SeSo), Thiebaut (APD), To (Dokters van de Wereld).

Heren: Beys (Caritas), Bienfait (CGVS), Geysen (DVZ), Van Ackere (Dienst Voogdij), Vanderstraeten (RK), Vinikas (BCHV), Wissing (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9u35.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 12 april 2010

2. Het verslag wordt integraal en ongewijzigd goedgekeurd.

Mededelingen van DVZ (de heer Geysen)

3. In de maand **april 2011** werden in het totaal 1.933 asielaanvragen ingediend, waarvan 1.860 op het grondgebied, 20 in gesloten centra en 53 aan de grens. Dit is een gemiddelde van 93 asielaanvragen (op het grondgebied) per werkdag (over 20 werkdagen). Dit betekent t.o.v. maart 2011 een daling in absolute cijfers van 260 aanvragen, maar wel een stijging van 2,22 per werkdag (aangezien april drie werkdagen minder telde dan maart). Dit houdt ook een sterke stijging ten opzichte van april 2010 in van 773 aanvragen.
4. De tien meest voorkomende landen van herkomst waren in april 2011: Afghanistan (244), Guinee (171), Irak (153), Kosovo (152), Servië (106), Macedonië (100), Rusland (89), DR Kongo (62), Ivoorkust (58) en Pakistan (50). In de gesloten centra werden de asielaanvragen o.a. ingediend door personen afkomstig uit DR Kongo (2), Marokko (2) en Rusland (2). Aan de grens werd asiel hoofdzakelijk aangevraagd door personen afkomstig uit Irak (8), Algerije (7), Ivoorkust (7), Sierra Leone (6) en Afghanistan (4).
5. In totaal werden in april 2011 op het grondgebied 2.326 asioldossiers afgesloten door de DVZ. Er werden 2.033 beslissingen ten gronde genomen: 1.736 werden aan het CGVS overgemaakt, 168 (meervoudige asielaanvragen) niet in overweging genomen (13 quater) en 129 kregen een

weigeringsbeslissing o.b.v. de Dublin Verordening (26quater). Daarbovenop werden 293 aanvragen zonder voorwerp verklaard. Daarnaast zijn 25 dossiers van asielzoekers in gesloten centra afgesloten : 16 overgemaakt aan het CGVS, 5 niet in overweging genomen (13quater), 3 weigeringen o.b.v. de Dublin Verordening en één zonder voorwerp. Tenslotte, werden aan de grens 56 asielaanvragen afgerond: 32 overgemaakt aan het CGVS, geen enkel niet in overweging genomen (13quater), 24 weigeringen o.b.v. de Dublin Verordening (25quater) en geen enkel zonder voorwerp.

6. In april 2011 werd één persoon opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage 39bis – in afwachting van de behandeling van de asielaanvraag). Wat Dublin-dossiers betreft, werden 30 personen opgesloten op basis van artikel 51/5 §1 (bijlage 39 ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat) en 77 op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet verantwoordelijk is, in afwachting van de uitvoering). De voornaamste EU-lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (14), Duitsland (7), Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Frankrijk en Polen (6), Hongarije en Nederland (5). Drie echtparen zonder kinderen werden opgesloten. Eén alleenstaande met 1 kind werd naar een terugkerwoning overgebracht.
7. Er waren in april 2011 314 ‘Eurodac-hits’ – vier meer dan in maart 2011. De belangrijkste EU-lidstaten waarvoor een hit aangetroffen werd, zijn Duitsland (38), Frankrijk (36), Griekenland (33), Nederland (32), Polen (30), Zweden en Italië (28).
8. In april 2011 werden 343 meervoudige aanvragen ingediend - een daling met 39 t.o.v. de voorgaande maand. Dit gebeurde hoofdzakelijk door asielzoekers uit Guinee (31), Kosovo (29), Rusland (28), Irak (22), Afghanistan (16), Armenië (14), Syrië (14), Kameroen, China en Servië (12).
9. In april 2011 werden 171 NBMV ingeschreven bij de DVZ na het indienen van een asielaanvraag op het grondgebied, waaronder 147 jongens en 24 meisjes. 12 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 61 tussen 14 en 15 jaar en 98 tussen 16 en 17 jaar. De meest voorkomende landen van herkomst van deze NBMV waren Afghanistan (95), Guinee (25), Pakistan (7), Ghana (4), Marokko (4), Ivoorkust, Iran, Irak, Mongolië, Rwanda en Somalië (3).
10. Mevrouw Addae vraagt of er ook cijfers zijn over asielaanvragen door EU-onderdanen. De heer Geysen geeft ze: er werden in het totaal 21 asielaanvragen door EU-onderdanen ingediend: 9 door Roemenen, 7 door Bulgaren, 2 door Tsjechen, 2 door Hongaren en 1 door een Spanjaard.
11. De heer Beys wil weten of er geen moratorium werd ingesteld op de gedwongen terugkeer en uitwijzing van Syriërs naar hun land van herkomst. De heer Geysen zegt van niet en duidt er ook op dat er geen verhoging is van het aantal asielaanvragen door Syriërs. Mevrouw Thiébaud wil hetzelfde weten i.v.m. Tunesiërs. Ook daarover heeft de DVZ geen specifiek standpunt ingenomen. Of er in de praktijk nog repatriëringen plaatshebben is een andere vraag: de heer Geysen is persoonlijk niet op de hoogte van dergelijke repatriëringen. De heer Bienfait geeft ter verduidelijking de cijfers mee van het aantal asielaanvragen in 2011 door personen afkomstig uit (in hoofdzaak Arabische) landen die momenteel een crisis meemaken en vluchtelingenstromen genereren, in vergelijking met de voorgaande jaren. In 2011 werden al 200 asielaanvragen door Ivorianen ingediend, over een heel jaar waren dat er in 2008, 2009 en 2010 respectief 91, 88 en 173. Voor Egyptenaren zijn dat er in 2011 al 38 t.o.v. 24, 29 en 29 in de voorgaande jaren. Voor Libiërs 27, tegenover 15, 19 en 19. Voor Tunesiërs 28, tegenover 6, 21 en 20. Voor Jemenieten 10

tegenover 7, 8 en 11. Voor Syriërs tenslotte, 144 tegenover 281, 387 en 388. Er is dus een duidelijke stijging in het aantal asielaanvragen door personen uit die landen merkbaar, met als enige uitzondering Syrië. De heer Geysen wil enigszins relativiseren: het aantal asielaanvragen door Ivorianen in april ligt lager dan in maart, en er is hoe dan ook een sterke algemene stijging in het aantal asielaanvragen t.o.v. vorige jaren. Op de vraag van mevrouw Thiébaud of er voor andere nationaliteiten ook besloten werd tot het 'bevriezen' van de behandeling van de asielaanvragen, heeft de heer Bienfait na de vergadering het volgende antwoord: betreffende Tunesië en Egypte zijn er geen specifieke maatregelen (het is de gewone individuele analyse geval per geval). Betreffende de Syriërs, wordt de situatie momenteel nog in het algemeen geëvalueerd. In afwachting van resultaat van dit onderzoek wordt er geen enkele beslissing genomen. Voor de Libiërs zijn er momenteel geen aanvragen in behandeling.

12. Mevrouw Regout stelde vast dat bepaalde gemeentes de inschrijving van een persoon die de subsidiaire bescherming toegekend kreeg weigeren zolang ze geen formele kennisgeving van DVZ ontvangen hebben. De heer Geysen wijst erop dat dit tot de bevoegdheid van het CGVS behoort en dat de taak van DVZ beperkt is tot het geven van instructies aan de gemeente voor het afleveren van het BIVR. Daarvoor is er inderdaad een zekere wachttijd. Voor vragen hierover dient men zich te richten tot het bureau Administratie bij de DVZ. Als de gemeente de inschrijving weigert kan men ook contact opnemen met de heer Patrick Vandenbrande bij DVZ (tel. 02/793.90.75).
13. Mevrouw Blommaert vraagt wat de termijn is voor de behandeling van een ontvankelijk verklaarde 9ter-aanvraag als de betrokkene in de opvang verblijft. De heer Geysen zegt dat niet te weten aangezien het niet onder de bevoegdheid van het bureau Asiel valt. Daarvoor dient men zich te richten tot de heer Gozin.
14. Mevrouw Addae vraagt of de heer Geysen een overzicht kan geven van de landen waarvoor een moratorium op de terugkeer geldt. De heer Geysen herhaalt dat er tot geen enkele principiële stop van terugkeer naar Syrië of Libië besloten werd, maar dat in de praktijk terugkeer moeilijk is en naar zijn weten momenteel niet gebeurt. Ook hiervoor kan men zich beter tot mevrouw Bergans of de heer Verbauwhede wenden.
15. De heer Wissing herinnert aan de vraag van de vorige contactvergadering over de onmogelijke terugkeer, waarover de heer Geysen zich verder zou informeren. Mevrouw Bonamini verduidelijkt dat het hier over de onmogelijke terugkeer van Angolezen zonder identiteitsdocumenten ging, zelfs als zij aangeven vrijwillig terug te willen keren. De heer Geysen stelt dat in dergelijke gevallen de DVZ met de rug tegen de muur staat. De vliegtuigkapitein is verantwoordelijk voor de passagiers die hij vervoert en zonder geldige documenten wordt niemand tot de vlucht toegelaten. Het zijn vaak de consulaten of ambassades die in dergelijk geval niet meewerken, zelfs al is er een kopie van het identiteitsdocument – wat kan volstaan voor het afleveren van een laissez passer.
16. Hierop inpikkend wil de heer Wissing graag weten hoe het regularisatiecriterium 'administratieve onmogelijkheid tot terugkeer' (zoals het door voormalig minister van Binnenlandse Zaken Dewael werd ingevoerd) toegepast wordt door de DVZ: hoe kan dat bewezen worden als niemand dergelijke praktijken wil attesteren of bevestigen? De heer Geysen zegt dat dit criterium alleszins geen algemene toepassing kent en slechts uitzonderlijk in individuele gevallen toegepast zou kunnen worden. De vraag is immers of de betrokkene wel echt niet terug kan, meestal hebben ze wel documenten waarmee ze tot in België geraakt zijn. De heer Wissing merkt op dat

er ook migranten zijn die zonder echte en eigen identiteitsdocumenten over land gekomen zijn, en andere personen wel documenten hebben maar toch niet terug kunnen (vb. Cubanen). Naar aanleiding van de recente contacten met het Cubaanse consulaat, informeert mevrouw D'Hoop dat het echt moeilijk is voor de personen die het Cubaanse grondgebied al langer dan 11 maanden hebben verlaten om naar Cuba terug te keren. De heer Geysen zegt dat in dergelijke gevallen de beoordeling hoe dan ook altijd zal afhangen van de duur van het verblijf in België. Mevrouw Thiébaud vraagt hoe het staat met de mensen die zonder identiteitsdocumenten aan de grens worden tegengehouden en per vliegtuig aangekomen zijn. Naar haar mening kunnen deze personen gerepatriëerd worden zonder documenten o.b.v. de Conventie van Chicago die stelt dat de luchtvaartmaatschappijen verantwoordelijk zijn. De heer Geysen zegt hierover geen gegevens te hebben maar gaat zich informeren.

17. Mevrouw Bonami vraagt of de heer Geysen meer weet over het terugkeerakkoord dat deze week met Kosovo afgesloten zou worden. Hij zegt niet op de hoogte te zijn; het bureau Asiel wordt daar normaalgezien pas later van in kennis gesteld.

Mededelingen van het CGVS (de heer Bienfait)

18. In **april 2011** heeft het CGVS 1.933 beslissingen genomen, waaronder 902 weigeringen tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming, 202 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 84 toekenningen van subsidiaire bescherming, 9 weigeringen tot in overweging name (EU), 75 technische weigeringen, 3 uitsluitingen, 2 intrekkingen et 28 zonder voorwerp (afstand, vertrek met IOM, regularisatie, enz.).
19. De voornaamste landen van herkomst voor de erkenning van de vluchtelingenstatus waren: Irak (35), Guinee (31), Kosovo en China (18), Rusland en Afghanistan (12), Syrië (8), Senegal (7), Niger (6) en Kameroen (5).
20. De voornaamste landen van de rechthebbende op subsidiaire bescherming waren: Irak (53), Afghanistan (30) en Somalië (1).
21. De werklast bij het CGVS was op 1 mei 2011 nog toegenomen. Men telde 12.967 dossiers tegen 12.745 op 1 april 2011. De heer Bienfait schat dat er men in mei een ommekeer zou kunnen vaststellen, wegens de maatregelen getroffen om bijkomend personeel aan te werven, waardoor het rendement van de diensten moet toenemen en mits een lichte daling van het aantal asielaanvragen.
22. De heer Bienfait wijst erop dat het CGVS zojuist de eerste agent benoemd heeft voor een specifieke opdracht in Griekenland i.v.m. de activiteiten van het EASO bureau (European Asylum Support Office). Het gaat hier om een vormingsopdracht van een EAC-module. Een opdracht van een week mag dan wel anekdotisch lijken, ze markeert de start van de samenwerking met het EASO bureau.
23. De heer Bienfait vermeldt ook nog de vacatures bij het EASO bureau waarvoor men zich kandidaat kan stellen tot en met 18 mei 2011.
24. Het samenwerkingsproject tussen het CGVS en de Burundese autoriteiten loopt ten einde. Deze éénjarige samenwerking wordt nu geëvalueerd. De balans lijkt positief te zijn en er is sprake het project te verlengen. Dit project is trouwens een echte uitdaging voor het CGVS omwille van de

verontrustende situatie op vlak van mensenrechten in Burundi, maar enerzijds maakt dit project het toch mogelijk om sommige boodschappen aan de autoriteiten over te brengen en anderzijds is het werk van de asielinstantie (ONPRA) serieus en gebeurd in goede omstandigheden. De heer Bienfait legt nog even de nadruk op het feit dat geen enkel individueel asioldossier van het CGVS besproken wordt met de Burundese autoriteiten en dat dit project geen enkel invloed heeft op de beoordeling van dossiers van Burundese asielaanvragers in België. De twee partijen hebben zich geëngageerd in een protocol dat zeer duidelijk is over dit punt.

25. De heer Vinikas vraagt zich af wat in feite het verschil is tussen « werklast » en « achterstand ». De heer Bienfait maakt duidelijk dat ongeveer 4.500 dossiers kunnen beschouwd worden als een normale werkreserve zodat de huidige achterstand dus 8.457 dossiers bedraagt en de werklast 12.967 dossiers. Deze cijfers zijn gebaseerd op de gemiddelde tijd die besteed wordt aan de behandeling van een dossier en het aantal personen te werk gesteld bij het CGVS.
26. De heer Vinikas vraagt op de achterstand van het CGVS niet wat overschat wordt, aangezien het CGVS ongeveer 1.700 dossiers per maand ontvangt van de DVZ en, rekeninghoudend met de normale werklast van 4.500 dossiers, deze 1.700 dossiers dus in 2 ½ maanden verwerkt kunnen worden, wat dus aanzienlijk minder is dan de wettelijke 6 maanden. De heer Bienfait vindt dat die achterstand niet te hoog geschat wordt aangezien de wettelijke termijn van 6 maanden het beroep bij de RVV meetelt. Idealiter zou de procedure bij het CGVS drie maanden maximum moeten duren. Hij voegt hier aan toe dat het belangrijk is dat het CGVS beslissingen neemt rekeninghoudend met de opvangcrisis bij Fedasil en dat in haar beleidsplan, het CGVS zich ertoe verbindt haar achterstand voor eind 2012 in te perken tot 1.500 beslissingen per maand, voor zover het maandelijks aantal asielaanvragen 1.500 per maand is.
27. De heer Vinikas vraagt nog hoeveel dossiers er sinds meer dan een jaar hangende zijn. Dit cijfer lijkt hem belangrijk bij het inschatten van de achterstand van het CGVS. De heer Bienfait heeft geen exacte gegevens hierover maar gaat die wel vragen. Hij kan wel zeggen dat hij in hoofd heeft dat 95% van de dossiers dateren van 2009 – 2010 – 2011. De heer Bienfait zal weldra deze statistieken geven aan het BCHV.
28. De heer Vinikas wil de inspanningen betreffende het verhogen van personeelsbestand en efficiency van de ambtenaren niet saboteren, maar vraagt zich toch af, gezien de huidige cijfers, of dit geen argumenten zijn voor van degene die van oordeel zijn dat de Belgische asielprocedure te tolerant is. De heer Vinikas is de mening toegedaan dat 12.000 dossiers geen overdreven werklast is gezien de 20.000 asielaanvragen die vorig jaar ingediend werden. De heer Bienfait wenst te vermijden dat het Parlement op politiek niveau radicale maatregelen zou treffen m.b.t. het versnellen van de behandeling van asielaanvragen. De heer Bienfait is trouwens van oordeel dat de huidige houding van de regering zeer verantwoord is en goede maatregelen trof om de huidige tendens – de stijging van de achterstand - om te keren.
29. Mevrouw Blommaert vraagt welk de positie van het CGVS is m.b.t. de Ivoriaanse asielzoekers. De heer Bienfait antwoordt dat Ivoriaanse dossiers nog steeds « bevroren » zijn. Regelmatig wordt er bijeengekomen om de situatie in te schatten, die toch nog steeds ver van stabiel is. De dossiers blijven dan ook waarschijnlijk nog enige tijd bevroren.
30. Mevrouw Thiébaud vraagt op welke basis sommige Ivoriaanse asielzoekers in gesloten centra, in vrijheid gesteld worden. De heer Bienfait zegt dat dit afhangt van de identificatie. Die personen worden in vrijheid gesteld zodra CGVS zeker is dat zij Ivoriaans zijn.

31. Mevrouw Crauwels vraagt of er nieuws is over het hervestigingsprogramma waarover gesproken is tijdens de vorige contactvergadering. De heer Bienfait denkt dat dit programma van start gaat begin juli 2011, maar heeft geen verdere informatie. Mevrouw de Ryckere informeert dat het UNHCR bezig is met identificatie van betrokken personen o.b.v. de criteria vastgesteld door België m.n. kwetsbare personen die zich in noodsituatie bevinden. België wenst ook niet te veel personen op te vangen met verschillende nationaliteiten om hun integratie te vergemakkelijken. Volgens informatie ingewonnen na de vergadering blijkt dat het hoofdzakelijk Erythreese en Congolese vluchtelingen gaat.
32. Mevrouw Blommaert benadrukt het groot aantal Kosovaren (52) die sinds het begin van het jaar erkend werden en vraagt welk hun profiel is. De heer Bienfait antwoordt dat Kosovo absoluut geen « veilig land » is voor het CGVS. Hij relateert nochtans het aantal erkenningen met het aantal ingediende aanvragen. Enkel 3 à 4% van de aanvragen krijgt een positieve beslissing. De erkende personen zijn meestal Roma's met een zeer specifieke vrees en enkele Albanen die verwijzen naar oudere feiten maar belangrijke psychiatrische gevolgen vertonen, die komen van een beleefd trauma, die niet betwistbaar is.
33. Mevrouw Blommaert vraagt verder nog hoe het staat met de technische weigeringen die precies wel een toename kennen. De heer Bienfait antwoordt dat indien er meer technische weigeringen zijn er ook meer beslissingen werden genomen en dat het huidig aantal naar zijn mening wel redelijk is vergeleken met het verleden.
34. De heer Beys beschrijft de situatie van personen ondergebracht in terugkerwoningen en die 15 dagende tijd hebben om een beroep in te stellen bij de RVV tegen een beslissing van het CGVS. De beslissing vermeldt enkel dat een beroep kan ingediend worden binnen de 15 of 30 dagen al naargelang de persoon zich in een gesloten of open centrum bevindt. Een mededeling dat menig asielverzoeker in de war brengt. Zij hebben niet de indruk dat ze opgesloten zijn en denken dus dat zij 30 dagen de tijd hebben om hun beroep in te dienen. De heer Beys vraagt of deze mededeling niet wat duidelijker kan zijn m.b.t. de termijn daar het CGVS toch weet of verzoeker al dan niet in een terugkerwoning verblijft. De heer Bienfait zegt dat het verzoek van de heer Beys redelijk is en begrijpt dat het verwarring kan scheppen. Hij zal nagaan wat mogelijks kan gedaan worden.
35. De heer Wissing vraagt wat het beleid van het CGVS is t.o.v. Palestijnen afkomstig uit Libanon. Er is vaste en duidelijke rechtspraak van de RVV (zowel Nederlands- als Franstalig) die twee criteria oplegt om al dan niet de vluchtelingenstatus van een Palestijn te erkennen: zijn ze geregistreerd bij UNRWA en kunnen ze terug naar het land waar ze geregistreerd zijn. Het standpunt van de RVV is dat ze niet terug kunnen naar Libanon. Toch lijkt het CGVS in die dossiers geen beslissingen te nemen. De heer Bienfait laat na de vergadering weten dat de analyse van de situatie nog steeds bezig is, hier inbegrepen de mogelijkheden van terugkeer en de manier waarop kan rekening gehouden worden met de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie van Luxemburg betreffende de toepassing van het artikel 1 (D) van de Conventie van Genève.
36. De heer Beys vraagt of het CGVS een termijn werd opgelegd voor het nemen van een nieuwe beslissing als gevolg van een annulatie door de RVV. De heer Bienfait antwoordt dat er geen specifieke regelgeving bestaat en dat elk geval afzonderlijk wordt bekeken.

Mededelingen van de Dienst Voogdij (de heer Van Ackere)

37. De heer Van Ackere komt even terug op wat de heer Georis tijdens vorige contactvergadering heeft medegedeeld (signaleringsstroom, onderdakproblemen, moeilijkheden om extra personeel te vinden, etc.).
38. Op gebied van statistiek werden er in april 2011 263 jongeren gesignaleerd (78 door de Politiediensten, 146 door het Bureau NBMV van DVZ en 15 door het Bureau MINTEH). Zonder in de details te treden, waren er 164 signalementen door de Politie en 152 door het bureau NBMV. Het waren vooral jongens.

Mededelingen van UNHCR (mevrouw de Ryckere)

39. Mevrouw de Ryckere kondigt de hiernavolgende publicatie aan: *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Eritrea*, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4dafa0ec2.html>
40. UNHCR heeft een hervestigingsprogramma opgestart voor zowat 8.000 mensen afkomstig uit Eritrea die momenteel in kampen verblijven. Op 12 mei 2011 werd een bijeenkomst gepland om steun te verkrijgen van de Europese landen.
41. Mevrouw de Ryckere informeert verder dat 2011 een speciaal jaar wordt voor UNHCR met o.m. de 60^e verjaardag van de Conventie van Geneve en de 50^e verjaardag van het Verdrag betreffende de staatlozenstatus. In dit verband wordt er een conferentie georganiseerd in Geneve, op 7 en 8 december 2011 om van de Staten een formeel engagement te verkrijgen ten voordele van de vluchtelingen. Een voorbereidende vergadering zal plaats hebben op 24 juni aanstaande.

Mededelingen van IOM (mevrouw D'Hoop)

42. In april 2011 hebben 222 migranten voor vrijwillige terugkeer naar het herkomstland met IOM begeleiding gekozen.
43. De voornaamste landen van bestemming waren: Brazilië (40), Oekraïne (32), Kosovo (19), Armenië (18) en Slowakije (15). De Slowaakse mensen die vrijwillige terugkeer genoten waren allen ondergebracht in een Fedasil centrum en zijn enkel gerechtigd om hun vliegtuigticket terugbetaald te krijgen.
44. Onder deze 222 migranten waren er 102 illegalen, 86 uitgeprocedeerde asielzoekers en 34 met een lopende asielprocedure.
45. In 2011 hebben 900 migranten geopteerd voor vrijwillige terugkeer naar het herkomstland met IOM begeleiding.
46. De voornaamste bestemmingslanden waren: Brazilië (251), Oekraïne (78), Rusland (56), Armenië (50) en Kosovo (47).

47. Mevrouw D’Hoop deelt mee dat de Engelstalige versie van het jaarverslag van IOM over het jaar 2010 op hun website werd gepubliceerd. De Nederlandstalige en Franstalige versies zullen ter beschikking zijn in de loop van juni 2011.
48. Op 16 juni 2011 organiseert IOM een studiedag over vrijwillige terugkeer van kwetsbare personen, in het bijzonder de medische gevallen.
49. Mevrouw D’Hoop geeft uitleg over de activiteiten van IOM in Libië. Sinds eind februari 2011 neemt IOM deel aan evacuatieoperaties van mensen die zich op Libisch grondgebied bevinden, o.m. naar landen zoals Egypte, Tunesië, Niger, Algerije, Chad en Soedan. Tot nu toe werden 130.000 migranten geëvacueerd en 2.600 worden dat in de eerst komende dagen. Eerst waren het vooral alleenstaande mannen die om economische redenen in Libië vertoefden. Nadien kwam de kwetsbare groep (vrouwen en kinderen) aan beurt. Naast de logistieke bijstand aan migranten verstrekte IOM ook medische en psychologische hulpverlening bij de aankomst en het vertrek. IOM trad ook op als link tussen de verschillende doorreislanden. Een Cel Humanitaire Evacuaties, die nu door OIM wordt beheerd, werd met hulp van het UNHCR ingesteld in het begin van de crisis, om de grens tussen Tunesië en Libië wat te ontstoppen. Voor meer informatie: www.migration-crisis/libya
50. Theoretisch, zegt mevrouw D’hoop, staat IOM nog altijd in voor terugkeer operaties naar Libië, maar er zijn momenteel geen terugkeerverzoeken.
51. De heer Vinikas vraagt welk het profiel is van de Russen die vrijwillige zijn teruggekeerd. Mevrouw D’Hoop antwoordt dat het meestal Tsjetsjenen zijn die terugkeren naar Moskou, Sint-Petersburg, Makhatchkala en Kaliningrad.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

52. De maandelijkse opvangstatistieken werden rondgedeeld, maar mevrouw Machiels wijst erop dat er een fout in is geslopen. De correcte bezettingsgraad van de federale opvangcentra is 99,9% (i.p.v. 93,8%). Daardoor ligt ook de totale bezettingsgraad hoger: 98,2% (i.p.v. 96,9%).
53. Het totaal aantal opgevangen personen (inclusief noodopvang, hotels e.a.) op 1 mei 2011 bedroeg 22.581, wat 115,8% van de reguliere opvangcapaciteit vertegenwoordigt. In het reguliere netwerk is een lichte daling vast te stellen, over het hele netwerk echter een merkbare stijging t.o.v. de maand maart 2011. Er zijn een aantal kleine verschuivingen binnen de categorieën van opgevangen personen: zo is er bvb. een lichte stijging van het aantal personen met een aanvraag tot verblijf (mogelijk veroorzaakt door het naderende einde van het schooljaar) en van het aantal uitgeprocedeerde asielzoekers. De top drie van nationaliteiten bij de nieuwe aankomsten in april 2011 (Servië, Rusland en Afghanistan) komt ook voor bij de belangrijkste nationaliteiten van asielaanvragers bij DVZ maar is niet dezelfde.
54. De situatie in de opvang van de niet-begeleide minderjarigen (NBMV) is er in april 2011 nog op achteruitgegaan. Inmiddels zit meer dan een derde van hen in noodopvang. Op hotel zitten enkel nog (voormalige) NBMV (op één uitzondering na): er zitten 285 personen op hotel waaronder 265 die momenteel nog als NBMV geregistreerd staan, waaronder 199 nog een leeftijdsonderzoek lopend hebben. De ervaring leert dat ongeveer vier op vijf van de NBMV met leeftijdstwijfel die door Fedasil worden opgevangen zal blijken meerderjarig te zijn. Er werd voor deze groep door de Ministerraad tot de creatie van 200 bijkomende plaatsen besloten, het

betreft geen uitbreiding van de totale capaciteit maar een conversie van bestaande plaatsen, bedoeld onder meer om NBMV die effectief minderjarig blijken na leeftijdsonderzoek uit de hotels te transfereren.

55. Ten gevolge van het grote onevenwicht tussen de Vlaamse centra, waar Afghaanse jongeren die systematisch op de Nederlandstalige taalrol terecht komen getransfereerd worden en dus bijna alle NBMV-plaatsen bezetten, en de Waalse centra, die vooral toewijzingen van Guineese jongeren krijgen, zal er een poging ondernomen worden die toewijzing voor een periode om te keren, zodat bvb. Guineese NBMV en andere nationaliteiten in Vlaamse opvangcentra terecht komen en Afghaanse NBMV ook aan Franstalige centra toegewezen worden. Dit is echter niet evident aangezien de instroom vooral uit Afghanen bestaat en er in ieder geval een tekort aan plaatsen voor NBMV is, en omdat dit weer andere problemen met zich meebrengt (taal van de voogd, advocaat...), doch het is wel noodzakelijk omdat zulke grote groepen van eenzelfde nationaliteit veel samenlevingsproblemen genereren
56. Wat de opening van nieuwe LOI's betreft, zijn de OCMW's benaderd die er nog geen beheren en sommigen hebben blijk gegeven geïnteresseerd te zijn. Inmiddels zijn er 1.046 nieuwe plaatsen gecreëerd: 411 daarvan zijn al effectief geopend, 635 zijn voorzien om te openen in het tweede en derde trimester van 2011. Tegen het eind van het jaar wordt beoogd in het totaal tweeduizend nieuwe plaatsen geïdentificeerd te hebben (wat niet noodzakelijk betekent dat ze allen dan ook operationeel zullen zijn). De opzet is voor al die nieuwe LOI -plaatsen meteen een conventie voor drie jaar te ondertekenen.
57. Zoals aangekondigd, werden er weer effectief mensen op straat gezet met een beslissing van niet-toewijzing. Voorlopig kon dat beperkt blijven tot vier dagen. Op 26 en 27 april werd aan 89 personen en 86 personen geen opvang toegekend, op 3 mei 54 en op 5 mei 25. Dit betekent dat de kaap van 8.000 beslissingen van niet-toewijzing overschreden is: sinds oktober 2009 kregen 8.009 personen een niet-toewijzing. Fedasil probeert voortaan de personen met een niet-toewijzing op te volgen: het gaat na wie zich bij een OCMW meldt o.m. om dubbele uitbetalingen te voorkomen wanneer het agentschap veroordeeld wordt tot het betalen van een dwangsom. Ook werden er intussen al een tiental dagvaardingen tegen Fedasil uitgebracht en volgden er al vijf veroordelingen, ditmaal met dwangsommen beperkt tot 125€/dag. Voor die personen moet een plaats gereserveerd worden en dat gaat dus ten koste van andere nieuwkomers. Fedasil blijft dan ook aandringen op een vluggere behandeling van de asioldossiers door DVZ en CGVS (echter zonder aan kwaliteit in te boeten), als beste oplossing voor de opvangcrisis.
58. Mevrouw To vraagt of de niet-toewijzingen geregistreerd worden en of die personen dan ergens terecht kunnen. Mevrouw Machiels zegt dat die inderdaad geregistreerd worden op de dienst dispatching, maar dat personen nergens onmiddellijk terecht kunnen tenzij naar het OCMW van de gemeente waar ze zich zouden bevinden of tenzij ze zelf een oplossing hebben bij kennissen. Ze benadrukt dat het erg zwaar is voor haar diensten en het personeel, dat dit alles al eens moest meemaken en nu weer asielzoekers en families met kinderen op straat moet zetten. Mevrouw To vraagt nog of er een reactie verwacht wordt van de POD Maatschappelijke Integratie. Mevrouw Machiels zegt dat het afhangt van het feit of de mensen zich al dan niet aanbieden bij een OCMW en hoe dat OCMW zal reageren. Over een spreidingsplan wordt momenteel niet meer gesproken.
59. De heer Beys wil weten of al een advies van de Privacycommissie is over het samenwerkingsprotocol van Fedasil met DVZ en hoe ver het staat met de vooropgestelde

maandelijkse evaluatie daarvan. Mevrouw Machiels zegt dat dit advies er nog niet is en dat er in de week van 16 mei een evaluatiemoment voorzien is van de toepassing van het samenwerkingsakkoord. Voorlopig zouden vrijwel alle gezinnen getekend hebben voor kennisname van het begeleidingstraject.

60. Mevrouw Blommaert vraagt of het Koninklijk besluit met betrekking tot de overgang naar materiële hulpverlening voor asielzoekers nog op de dagorde staat. Mevrouw Machiels antwoordt hier negatief op.
61. Mevrouw To vraagt hoe een hulpvraag aan het OCMW met betrekking to dringende medische hulp precies geformuleerd moet worden opdat de kosten ten laste genomen zouden worden door de POD Maatschappelijke Integratie. Mevrouw Crauwels zegt dat de VVSG aan de OCMW's de raad geeft de potentieel gerechtigden op hun grondgebied een medische kaart af te leveren en bij de POD al een aangifte in vrijwaring te doen, voor het geval er later een tussenkomst wegens verleende hulp gevraagd zou worden. Dergelijke aangifte stuit namelijk de termijn van 45 dagen na de verleende hulp waarbinnen het OCMW moet beslissen om al dan niet ten laste te nemen.

Mededelingen van BCHV

62. De heer Vinikas kondigt zijn afscheid als voorzitter van het BCHV aan. Op 31 mei zal de algemene vergadering stemmen over de aanstelling van een nieuwe voorzitter. De heer Vinikas hoopt op de volgende contactvergadering de nieuwe voorzitter te kunnen voorstellen. Hij blijft wel lid van de raad van bestuur van het BCHV. Dit is evenmin al een afscheid van de contactvergadering. Hij was de vierde voorzitter van het BCHV na de heer Jaeger, de heer De Pauw en de heer De Schrijver.

**De volgende contactvergadering vindt plaats op 14 juni 2011
op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.**